

Het behouden van *Ikhlas* – een paar praktische punten

- Als u sommige goede acties heeft uitgevoerd met als enige reden God te behagen, iemand geholpen heeft of verplichte handelingen van verering uitvoert, weet dan dat u nooit veilig bent tegen het kwaad van Satan en uw nederige zelf (*nafs al-ammarah*) tot het einde van uw leven.
- u moet waakzaam zijn, als uw nederige zelf u mogelijk kan vragen een verbale vermelding van uw goede acties te maken bij uw vrienden of kennissen, of het uit te drukken in de manier van een subtiele hint zonder dat het rechtstreeks wordt genoemd. Bijvoorbeeld, als u regelmatig nachtgebeden observeert, kan uw nederige zelf u prompten een hint te geven door te spreken over de goede of slechte weersomstandigheden tijdens zonsopgang of de oproep voor *fajr* gebeden, en hiermee uw daad van aanbidding met *riya* vervuilen. U moet daarom weerstand bieden aan alle dergelijke tendensen.
- u moet uzelf in de gaten houden, als een vriendelijke arts of verpleegster, en laat niet de opstandige zelf onbeheersbaar worden; voor een moment van verwaarlozing kan het de kans geven haar teugels te breken en uw oprechte acties in ruïne leiden. Zuivering van intentie van alle niveaus van dualiteit (*shirk*) en opschepping (*riya*), constante waakzaamheid, en de doorzettingsvermogen in zuiverheid is niet een eenvoudige taak.
- Probeer uzelf te herinneren aan uw taken en beoordeel uw intentie en acties met behulp van het volgende vers in de Heilige Koran: *Zeg: "Mijn gebed en mijn offer, mijn leven en mijn dood zijn gewijd aan Allah, de Heer der Werelden."* (6:162).
- En zo lang u egoïsme, zelf-zoeking, liefde van werk en positie heeft, zelfs als u een stap voor de verwerving van goddelijke kennis of geestelijke perfecties neemt, deze zullen uiteindelijk worden gezocht voor zelfzuchtige doeleinden. God-zoeking en zelf-zoeking gaan niet samen. Integendeel, als God wordt gezocht omwille van het zelf, is het uiteindelijke doel het zelf en het ego. [Al-Khumayni, *Veertig Hadith*, hoofdstuk 20, p.8]

Conclusie:

De eerste stap in de lange weg naar God is het verlaten van de liefde voor de zelf en het breken van de basis van egoïsme onder uw voet. In de mate dat men slaagt in zijn of haar hart van zelf-liefde te zuiveren, zal de liefde van God in dezelfde mate toetreden en het zal ook worden gezuiverd van latente *shirk* (egoïsme).

Profeet Muhammad (s) zei: "**de persoon die zich oprecht aan God voor veertig dagen wijdt, stromen van wijsheid zullen uit zijn hart naar zijn tong stromen.**" [Al-Suyuti, *al-Manthur al-Durr*, vol.2, p. 237]

Om meer te weten over de authentieke Islam, bezoek:

<http://al-islam.org/faq/>

Voorwaar, Wij hebben u het Boek met waarheid geopenbaard; aanbid daarom Allah, oprecht zijnde jegens Hem in onderwerping.
(Koran, 39:2)

Profeet Mohammed (s) zei: "er is zeker een realiteit voor elke waarheid en een dienaar kan de realiteit van *Ikhlas* niet bereiken tenzij hij er niet van houdt wanneer mensen hem loven voor de acties die hij heeft uitgevoerd (alleen) ter wille van God".
[Al-Majlisi, *Bihar al-Anwar*, vol. 72, p.304, hadith # 51]

Verdiensten van de ziel...

Oprechttheid (*Ikhlas*)

Imam Ja'far al-Sadiq (a), tijdens het uitleggen van de woorden van de Almachtige God, "*opdat Hij u moge beproeven wie onder u zich het beste gedraagt.*" (67:2) zei: "het betekent niet dat een van u wier daden talrijker zijn, maar wie meer rechtmatig in zijn gedrag is, en deze juistheid is niets anders dan de vrees voor God en oprechtheid van intentie (*niyyah*) en angst. Hij (a) voegde dan toe: "om te volharden in een actie totdat het oprecht wordt is moeilijker dan (het uitvoeren van) de actie zelf, en oprechtheid van actie ligt in het feit dat u niet wenst dat iemand u ervoor prijst behalve de almachtige God, en intentie vervangt actie. Voorwaar, intentie is de actie zelf."

Hij reciteerde dan het volgende vers "*zeg, ieder handelt in overeenstemming met zijn karakter (shakilatihi)*", (17:84) hij voegde dan toe, "die *shakilah* betekent *niyyah*."

[Al-Kulayni, *al-Kafi*, vol. 2, kitab *al- iman wa al-kufr*, bab *al-ikhlas*, hadith #4]

De realiteit van *Ikhlas*

Ikhlas (oprechtheid) van intentie, actie en vervolgens het doorzettingsvermogen hiervan is het hoogste niveau van liefde en dienstbaarheid aan God. *Ikhlas* is gedefinieerd en uitgelegd als:

- De geachte 'arif en wijze reiziger, Khwajah 'Abd Allah al-Ansari (qs) zegt: "***Ikhlas* betekent het zuiveren van alle onzuiverheden.**" Met 'onzuiverheden' wordt bedoeld het behagen van de zelf en andere wezens.
- De grote geleerde Shaykh al-Baha'i (ra) heeft gezegd dat de mensen van het hart (*degene die Allah met hun hart liefhebben*) zeggen: "***Ikhlas* betekent het vrijhouden van acties van iedereen anders dan God en dat de uitvoerder van een actie geen beloning ervoor wenst in deze wereld en in het hiernamaals.**"

De Profeet Mohammad (s) zei dat Allah (swt) zei: "***Ikhlas* is een geheim van mijn geheimen en ik plaats het in het hart van mijn dienaar die mijn geliefde is.**" [Al-Majlisi, *Bihar al-Anwar*, vol. 70, pagina 249, hadith # 24]

Wie zijn *Mukhlisun* (oprechte personen)?

God, de Almachtige, heeft al Zijn dienaren naar Hemzelf uitgenodigd door aan te geven dat ze hun zielen van iedereen anders dan God zuiveren en uitsluitend tot Hem richten.

- *Mukhlisun* zijn degenen die God zodanig aanbidden dat ze zichzelf niet in dienst zien noch kennis nemen van de wereld of haar mensen, aldus zij en hun acties volledig tot de Heer behoren. Hun staat van aanbidding is de '*din*' dat God, de Almachtige heeft gekozen voor Zichzelf en het heeft gewist uit de vlek van vereniging met iemand anders dan God, en Hij heeft gezegd: *Voorwaar, tot God behoort oprechte trouw (al-din al-khalis).*(39:3)
- Het is overgeleverd van de grote gnostische geleerde al-Shaykh al-Muhaqqiq Muhyi al-Din Ibn al-'Arabi die zei: "Voorwaar, tot God behoort oprechte trouw,' vrij van het gedrag van verscheidenheid en egoïsme. Voorwaar, totdat uw trouw in Hem is niet gezuiverd door de werkelijkheid, zal het niet tot God behoren."

De aanbidding van de oprechte personen is de afdruk van de manifestaties (*tajal-liyat*) van de geliefde (God) en niets gaat door hun hart met uitzondering van de essentie van de ene God.

Ikhlas vindt plaats na de actie

Men moet waakzaamheid betrachten als het soms gebeurt dat hij een actie foutloos vervult zonder enige tekortkoming en *riya'* (pronken) of '*ujb* (eigenliefde), maar na de actie wordt hij getroffen met *riya'* via het vermelden aan anderen, zoals aangegeven in de volgende edele hadith:

- Imam al-Baqir (a) zei: "Doorzettingsvermogen in een actie is moeilijker dan de handeling zelf." Hij werd gevraagd, "Wat is bedoeld met volharding in actie?"

hij (a) antwoordde: "een man doet sommige vriendelijkheid aan een familielid of geeft iets uit omwille van God, die één is en geen partner heeft. Daarop is de beloning geschreven voor hem van een goede daad die in het geheim is uitgevoerd. Later vermeldt hij het aan iemand en hetgeen wat eerder werd geschreven voor hem is uitgeroeid en in plaats daarvan de beloning van een goede daad die openlijk is verricht is voor hem geschreven. Later wanneer hij het weer vermeldt, is het immoreel gedrag van *riya'* (pronken) (in plaats van de beloning eerder geschreven) voor hem geschreven." [Al-Kulayni *al-Kafi*, *kitab al-'iman wa al-kufr, bab al-riya'*, hadith # 16]

De realiteit van actie is bedoeling

- Het is de oprechte bedoeling en het pure doel waarop de perfectie of gebrektheid van '*ibadat* (aanbidding) afhangt en aldus hun geldigheid of invaliditeit. Spirituele trekken vormen het primaire karakter en bedoelingen van de ziel, waarnaar acties ondergeschikt zijn, die het secundaire karakter opmaken. Zolang zelf-liefde in het hart blijft en een persoon in de onderdrukkende gewoonte van het zelf blijft, is hij niet een reiziger naar God (*musafir ila Allah*); Integendeel, hij behoort tot de degenen die zich aan de aarde vastklampen (*mukhalladun ila al-'ard*). *Shirk* in '*ibadah*' die al haar niveaus omvat, is de opneming van het welbehagen en tevredenheid van iemand anders dan God, of het nu gaat om iemands eigen zelf of iemand anders. Als het voor iemand anders tevredenheid is en voor mensen, is het uiterlijke *shirk* en fiqhi *riya'*. Als het voor iemands eigen tevredenheid (*rida*) is, is het verborgen en innerlijke *shirk*. In het licht van de '*urafa'* (Gnostici) doet dit ook de '*ibadah* teniet en maakt het onaanvaardbaar voor God. Voorbeelden hiervan zijn het uitvoeren van het nachtgebed (*tahajjud*) voor verhoging van het levensonderhoud, of het geven van *zakat* voor verhoging van de rijkdom; Hoewel deze '*ibadat* geldig zijn, en degene die hen uitvoert beschouwd wordt als iemand die zijn plicht heeft uitgevoerd en de vereisten van de *shari'a* heeft vervuld, komen ze niet neer op de oprechte aanbidding van God, de Almachtige, noch worden zij gekenmerkt met oprechtheid van voornemen en zuiverheid van doel. Integendeel, dit soort van '*ibadat* is gericht op het bereiken van alledaagse doeleinden en de objecten van nederige verlangens. Vandaar zijn de handelingen van een dergelijke persoon niet rechtmatig.

- Als een persoon de liefde van de wereld uit zijn hart verdrijft door middel van zelfdiscipline en permanente strijd tegen zijn alledaagse verlangens, zal hij hetzelfde zijn in eenzaamheid en in gezelschap, innerlijk en uiterlijk. Als iemand de gewoonte van het zelf verlaat om te migreren naar God zoals vermeld in de Quran: *En wie van zijn huis weggaat, zijn land verlatend terwille van Allah en Zijn boodschapper en de dood achterhaalt hem - zijn beloning bij Allah staat vast;...*, (4:100) en uitzet op een spirituele reis, en daarna volledige vernietiging (*fana'-e tamm*) treft, zijn beloning ligt alleen met de verheven God.